

ACC. N:R. M. 8292:1-6.

Landskap: Småland.

Upptecknat av: [Signature]

Härad: Tunnebo.

Adress: Torup, Rönneby

Socken: Besga.

Berättat av: _____

Uppteckningsår: 1942

Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

[Signature]
Kartl. 53

Umma b. 53.

Upphossägges.

Si länge Upphoss utgjorde medelpunkten i församlingens sammanträden man hade för utvalje sönd. och högtidsdag. Det ado rum in. te nämna om de många stäm. nor och andra församlingar, som ägde rum i Upphoss och dess områden. Detta äro även under vardagarna.

På fram mot slutet av 1800-talet hödes det till pålystna sådana att det fanns någon gård eller ängar hem inom den vidsträckt. ^{församling} ~~Upphoss~~ som inte var representerad vid gudstjänsten i Upphoss och i de fle. sta fallen ordnade man det så, att alla som kunde gå besöka

Skogham och var det endast yngre
och ildersägna personer samt den
som nödvändigtvis behövdes för till-
synen av hemmet, som inte fick
följa med dit.

Styrelserna och verkstäm-
man voro därför på den tiden ypp-
festiga mötesplatser där träffades
mellan och gjorde avtal i en mängd
olika frågor. Den förtrogne bänkranden
kunde ibland vara främme och
där för första gången föreställa sig
blivande ättlingar för varandra, li-
kasä dras fjäder eller fjädrar. Tho-
masen och Skäddaren voro där anlägg-
bara och så fick man med dem även
läsa och bestämma när de skulle
komma för att bygga skolan och kläder.

Storkens försvandens måttiga di
uppdrag samt återlämnade Tings-
handlingar o. d. Svärstiffades med
Björnsjöfolk och assistent för den kom-
mande Eder. Det var ofta vanligt att
fordningsägare di mötte upp för att
inlösas och utkräva värfående
fordningar och räntor. De som voro
skyldiga pengar men saknade sida-
ren till betalning av sin gäld vil-
de sig gärna bundna sina fordrings-
ägare di långt gästigt var. Men på
bets lördagar gällde det den regel-
att ingen fordringsägare di fick ut-
kräva värfning av den som var
konsum skyldig och ifall att han
så gjorde, förbrade honom fordringsrät-
ten till beloppet ifråga. Det

höde därför till ordningen för dagen
att förfläktinga gäldmästare skulle
sig framme och påstode på sina
förfläktingars och kyrkans för
skändad ära. Han lättes sig undan
utan när det är bönadag, då kan
man få tala vid kyrkan; hette det
då för en sådana person.

Officiellens på kyrkbänken
glorade för, då en del värdvärdiga
voro för tillhandahållas av jäkarna
na och andra. Det fanns på den
tiden några handelsbutiker ute på
kantskyddet, varför det var på så
sätt att genom gärdsmästarerna
och på marknaderna, man gjorde
sina uppgifter, vilka i regel voro
av betydlig omfattning mot vad

nu för tiden är faller. Det dröjde
därför ganska länge på söndags-
middagen innan Nyckelens återvän-
de med benmet. I Skybens nähet
lägs för obshya nästom, där en del
av de manliga Nyckelbesökarna
tog in och uppehålls sig till långt
fram på natten, för en del återvände
inte med benmet förrän mån- eller
tisdagen. Ett sådant illa besyktat nä-
ste i början på 1800-talet var Jakob
på Krogen, vilket låg i Prästerg. I
denna körtway gingo gästerna brän-
vin såväl till jultäring på stället
som till rosmarinsteking. Den siste
som köll körtway här i Sverige var
Johan på Vädgholm, vilken bodde
i vägskälet mot Pittarep vid Torp.

ACC. N.R. M. 8292:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6
Detta var i mitten av 1800-talet för
samlingen hade en kaffepull (kops-
sked) värdigen given av G. F. Nil-
son. Denne var en ivrig myskädd.
främjar och som deltog i den
den otäckliga myndighetsutövningen. Det
lyckades honom att komma till
staten med Johan i Växjöholm och det
gjorde han gärning och som var det
som skedde den ginstyggiga kaffepullen
till detta värdigaste. De följande
myshotesikanderna blev inte länge mer.
Efterhand: Hans hem och man hade
någon till att det blev bättre ordning
där omkring.